

Дошáвши на рѣкѣ Йордáнъ, кра́й предѣла
Ханаанскаго, нача́лъ Іаковъ помнога да сѧ бои
Отъ Бра́та своего Ісау́а; зато проводи напрѣдъ
Бѣстники, за да аватъ Ісау́а дохождáнїе єго.
Бѣстницы мѣсѧ почти вратиха, и рѣкоха: Мы
бѣхме и сѧ ювіхме Бра́тъ твоемъ Ісау́а. Онъ
съ 400 Человѣковъ идѣ противъ тебѣ. Іаковъ
чывши това вѣсма сѧ оплаши. Раздѣли Чело-
вѣки свою, овцы, козы, волovy и велблюды
на двѣ. Дойде ли, та́ко є въ себѣ мыслилъ,
Ісау́а, и разбѣли єдно отдаленїе; то ще мо-
же понѣ дрѹгое да побѣгне.

Та́ко мόже, Любезна моѧ, учиненнаѧ не-
пра́вда и послѣ двадесать годинъ горки да
причини часовѣ. Чада! умѣдритесѧ и быди-
те добри христіане, имайте чистъ събѣсть, твѣр-
дь вѣрѣ на промыслъ Божій. Чистаѧ прочее съ-
вѣсть є чистѣйшее огледало душѣ нашеѧ, въ ко-
емъ всакий дѣнь огледва страсти и патнаѧ свою.

Въ сѹщъ тѣю нощъ избралъ Іаковъ отъ всака-
го своеего имѣнїя даровѣ за Ісауа, раздѣли ги
на пять стада, всако стадо предаде Особитомъ
Слѹзѣ, и рече имъ: Идите на предъ отъ менѣ,
и оставите за всакимъ стадомъ мало мѣста.
Всакомъ Слѹзѣ Особито заповѣда: Ако та
Братъ мой грѣтнє, и запытана, чи є стадо тое,
ко гонишъ, отговорити шешъ мѣ та́ко: Стадо